

Per Vicky Blanco

Carles Arbat: Il·lustracions d'ensomni

«Persegueixo el somni de disfrutar fent el meu treball»

Carles Arbat va néixer fa trenta-quatre anys a Bescanó, i és on ha forjat una sòlida carrera artística a base de constància, curiositat, imaginació i humilitat, proclamant-se com un dels millors il·lustradors per a nens, amb un trajecte professional fet de somnis, premis, ganes i feina.

Té una especial predilecció per la il·lustració infantil perquè, segons diu, hi ha molta més màgia i s'hi pot recrear més. Normalment treballa el dibuix i la tinta a mà i després aplica el color amb ordinador, tot i que decideix el procés tècnic en funció de cada treball. Per Sant Jordi va sortir el seu darrer llibre, titulat *Lletraferit* i que, com molts d'altres, també ha estat escrit per ell.

Encara que fa uns anys es va traslladar a Barcelona, sempre que pot ve a Bescanó i intenta no deslligar-se del poble col·laborant amb el cartell dels Pastorets i dels Reis.

En Carles es va graduar com a dissenyador gràfic a l'Escola d'Art d'Olot i va començar a treballar en aquest sector, però a la mateixa escola va descobrir que el seu somni era la il·lustració.

El 1998 va treure el primer accésit en els premis Lazarillo d'il·lustració, convocats per l'Organització Espanyola per al Llibre Infantil i Juvenil, que li va permetre de participar en una exposició decisiva a Madrid.

Un editor de Màlaga va quedar impressionat amb el seu treball i

li va demanar que il·lustrés l'obra guanyadora del Lazarillo de creació literària. D'aquí va sortir el seu primer llibre, *Versos muy frescos*, publicat el 2000. Un any després va guanyar el 1r premi pel cartell del Saló del Llibre Infantil i Juvenil i el 2002, el 1r premi Lazarillo d'il·lustració amb *La ciutat dels ignorants*, un llibre escrit per ell mateix i que, inspirat en el popular programa radiofònic, se centra en un món avorrit que un bon dia descobreix la curiositat i la imaginació. Aquest lli-

EL QÜESTIONARI

EDAT: 34 anys

AFICIÓ: La fotografia i viatjar, encara que no sempre es pot.

EL TEU PITJOR DEFECTE: L'autoexigència.

LA TEVA MILLOR VIRTUT: La constància.

QUÈ CREUS QUE LI FALTA AL POBLE DE BESCANÓ: Més transport públic que l'uneixi amb els pobles del voltant, i sobretot amb Girona.

QUÈ LI SOBRA: No sé com definir-ho... Bescanó ha crescut molt en aquests últims anys i té el risc de perdre la seva singularitat com a poble.

UN SOMNI PER COMPLIR: Poder continuar fent el que faig.

bre li va brindar la possibilitat de col·laborar amb l'editorial valenciana Brosquil, amb la qual va publicar *El somni d'en Dalí*, *En Coragre i les puces*, *El somni de Joan Miró*, *Adéu al refredat*, *Sí, sóc grassa*, *El rei del cul vermell* i *Volem que tornin les vaques boges!*, premi del Gremi de Llibreters el 2005. Entremig també ha il·lustrat material escolar i revistes, a més d'haver participat en diverses exposicions.

Sent una especial predilecció per la il·lustració infantil perquè, segons diu, hi ha molta més màgia i s'hi pot recrear més. Normalment treballa el dibuix i la tinta a mà i després aplica el color amb ordinador, tot i que decideix el procés tècnic segons el treball. Per Sant Jordi va sortir el seu darrer llibre, titulat *Lletraferit*, que ha estat escrit per ell mateix.

És veritat que de petit les parets de casa teva estaven plenes dels teus gargots?

Recordo que els meus pares estaven empaperant el pis i a mi no se'm va ocórrer cap idea més original que dibuixar al cim d'aquell paper. Als meus pares no els va semblar tan bona idea com a mi. Imagina't, després de la feina que havien tingut!

Carles Arbat, a l'estudi que té a Bescanó. FOTOS: Ester Rubirola

Però tenia l'excusa que era petit: potser tenia uns cinc anys. A partir de llavors només vaig dibuixar en fulls de paper.

És a dir, que l'afició de dibuixar ja et ve de petit.

Des que tinc memòria, sempre he fet gargots. Dibuir era i és la meva passió. El regal que em feia més il·lusió era una capsula de llapis de colors; era el meu gran tresor, i els tractava amb molta cura! A més, tenia una dura competidora que feia que m'entrenés molt i molt, la Patrícia Torra, que venia a la meua classe i sempre ens fèiem la competència per veure qui feia el dibuix més maco. Encara que teníem i tenim un estil molt diferent, ella feia els cavalls més macos que he vist mai. Anys més tard vam coincidir a l'Escola d'Art d'Olot, però vam seguir camins molt diferents. En un primer moment no tenia gaire clar què era el disseny gràfic, però era la manera de conèixer les diferents disciplines relacionades amb el dibuix. Quan ja estava acabant disseny gràfic, vaig conèixer la branca de la il·lustració i vaig creure que, per la meua manera de ser i de fer, era l'especialitat que més m'omplia. La il·lustració va a cavall

entre el dibuix i el disseny amb el suport de la part literària, ja que una il·lustració sense un text no és res i amb el dibuix representem allò on les paraules no tenen cabuda.

Va ser un procés molt complicat?

Sí, però no més que per a altres persones que estaven en la meua mateixa situació, ja que avui dia tot és complicat. Hi ha un munt de metges, psicòlegs, advocats que han d'anar a picar moltes portes i potser finalment acaben treballant en una cosa diferent. Les coses més artístiques sembla que tenen més risc: tu t'has de vendre molt i fer-te molt pesat, i publicar un llibre no vol dir que hagi triomfat, perquè el pots publicar però no vendre'l. És una cursa de fons.

El 2000 guanyes pel cartell del Saló del Llibre Infantil i Juvenil; el 2002, el premi Lazarillo, i el 2005, el premi del Gremi de Llibreters. Això et dóna una certa seguretat, no?

Em recorda que haig de seguir treballant i, com diu aquella frase famosa, que la inspiració m'arribi treballant. Tenir certs premis és un reconeixement

ment al teu treball, a més a més fa molta il·lusió, però no t'assegura res si no continues treballant i esforçant-te de valent.

La teua feina es basa en la il·lustració editorial. Explica'ns una mica què és exactament això.

Dins de la il·lustració hi ha diferents branques: la d'opinió, la publicitària..., i a la que jo em dedico és l'editorial. Aquesta és la branca que engloba les il·lustracions en revistes i contes infantils i juvenils, encara que personalment això de catalogar els contes com a infantils o juvenils ho agafo amb pinces. A l'hora de dibuixar no em plantejo que va orientat a nens, sinó que busco que un adult pugui quedar captivat amb el llibre. Un llibre il·lustrat és un àlbum, un museu ambulant on hi ha dues obres: una de literària i una altra de pictòrica. Penso que els nens són intel·ligents i no se'ls ha de tractar com *tontos* i ni s'ha d'abusar d'un excessiu infantilisme tou. Intento tractar temes que no pertanyin específicament a l'univers dels nens, de manera que qualsevol pugui llegir i mirar els meus contes independentment de l'edat.

D'alguns llibres n'ets l'autor i l'il·lustrador. Què et sents, més il·lustrador o escriptor?

No em sento escriptor i crec que tinc molt clar quin és el meu ofici: il·lustrar per a altres autors.

Els personatges dels teus llibres estan plens de vida, de moviment, amb trets molt irònics. Com t'inspires per crear aquests personatges?

A vegades el text et marca clarament la tipologia de personatges que has de crear, i d'altres els pots crear més lliurement. Acostumo a fixar-me en la gent que em creuo cada dia pel carrer.

Quin és el teu últim projecte?

Lletraferit, que es va publicar per Sant Jordi. És la història d'un comte que de petit no va poder aprendre a llegir i de gran li fa molta ràbia que la gent es diverteixi llegint, així que decideix esborrar totes les lletres... I bé, tampoc no cal que expliqui tota la història, no?